

عنوان مقاله:

مقایسه روشهای سریع و کم هزینه استخراج RNA با کیفیت و کمیت بالا از بافت میوه توت فرنگی (Fragaria × ananassa) (Dush).

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

زهرآ بدوی - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ملاتانی

مصطفی رحمتی جنیدآباد - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ملاتانی

خسرو مهدیخانلو - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران، اهواز

محمود کوشش صبا - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان، سنندج

خلاصه مقاله:

در آزمایشهای زیستشناسی مولکولی مربوط به گیاهان، جداسازی و استخراج اسیدهای نوکلئیک با کیفیت و کمیت بالا، امری مهم است. بافتهای گیاه توت فرنگی و خصوصاً بافت تشکیل دهنده میوه آن، غنی از پلی ساکاریدها و ترکیبات پلی فنلی است؛ بنابراین استخراج جداسازی اسیدهای نوکلئیک از آن دشوار است. در تحقیق حاضر 3 روش استخراج RNA کل شامل روش SDS-PCI، کیت استخراج RNA کل و روش SDS-EDTA از بافت میوه رسیده توت فرنگی مورد مقایسه قرار گرفتند. جهت ارزیابی کمیت و خلوص RNA استخراج شده حاصل از این سه روش مذکور، نمونه های استخراج شده به منظور اندازه گیری دو شاخص خلوص نسبت جذب نوری (A) (260/A 280) و (A 260/A 230) در دستگاه نانودراپ قرار داده شدند و همچنین غلظت نمونه ها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بهترین نسبت جذبی $(0/071 \pm)$ (2/053) = A 260/A 230 و $(0/054 \pm)$ (2/086) = A 260/A 280 با غلظت RNA کل $641/25 \pm 0/032$ در روش SDS-PCI به دست آمد. علاوه بر این، جهت ارزیابی یکپارچگی RNA استخراج شده از ژل الکتروفورز استفاده گردید. نتیجه ژل الکتروفورز شده RNA، نشان دهنده شفاف بودن باندهای 28 s دو برابر باندهای 18 s در روش SDS-PCI بود. همچنین از بهترین روش استخراج (SDS-PCI) در مقایسه با دو روش دیگر، ساخت cDNA انجام شد. نتایج این مطالعه نشان داد که روش SDS-PCI، روشی آسان، سریع و اقتصادی برای استخراج RNA از بافت میوه توت فرنگی است.

کلمات کلیدی:

استخراج RNA کل، پلی ساکاریدها، پلی فنلها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941353>

